© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

Грамадскае незалежнае выданне, выходзіць са студзеня 1997 года

Газета для вас

31 снежня 1997 года
СЕРАДА
№ 79—80
Наш індэкс 63834

Цана па падпісцы — 750 руб.
Цана ў розніцу — 2000 руб.

ІВАЦЭВІЧЫ - БАРАНАВІЧЫ - БЯРОЗА

ШЧАСЦЯ, ЗДАРОЎЯ І ЗГОДЫ ВАМ, ЛЮДЗІ!

Складаныя, супярэчлівыя пачуцці выклікае год, з якім мы развітваемся. На жаль, ён не вырашыў нашы праблемы. Цэлы год нам назойліва ўнушалі, што «жыць стала лепей, жыць стала весялей», але кожны з нас адчувае па свайму сямейнаму бюджэту, што гэта не адпавядае сапраўднасці.

Што мы маем на сённяшні дзень? Толькі за 1995-96 гады рост спажывецкіх цэн у Беларусі склаў 380 (!) працэнтаў. Страты насельніцтва ацэньваюцца ў 4,6 трлн. рублёў. Агульныя страты эканомікі — 8,9 трлн. Інфляцыя вырасла з 152,7% у 1996 годзе да 165-ці — у адыходзячым. Тым не менш, вывады ніякія не робяцца. На будучы год прыняты бюджэт краіны, які выклікае масу пытанняў. Вось адзін маленькі, але характэрны прыклад. Дзяржаўнае льготнае жыллёвае будаўніцтва запланавана куды ў меншым аб'ёме, чым затраты на ўтрыманне Беларускага патрыятычнага саюза моладзі (БПСМ).

Няма сэнсу напярэдадні свята пералічваць усё тое, што псавала нам настрой, выводзіла з раўнавагі. Жывецца ўсё цяжэй, значыць, нешта робіцца не так, няправільна. Усе мы гэта разумеем, а сказаць не можам. Ну, а хто адважыцца раскрыць рот, яго адразу ж ахрысцяць апазіцыянерам, ворагам, могуць пазбавіць волі. Судовы канвеер, у адрозненне ад заводскіх, працуе спраўна, без перабояў.

Яшчэ адзін чыста жыццёвы штрых: што на нашым навагоднім стале? Не надта раскошны набор, які збіраўся на працягу месяца-два. Магчыма, многае ў новым годзе знікне, стане для нас недаступным. Што-што, а цэны нашы ўлады ўмеюць «рэгуляваць».

Але што гэта мы зноў пра сумнае, пра хаос і змрок. На парозе ж — Новы год, які заўсёды нясе з сабой надзеі і спадзяванні на лепшае. Хай ён надасць нам сіл, мудрасці і цярплівасці, каб уладкаваць сваё жыццё, зрабіць яго дастойным для кожнага чалавека. «Возьмемся за руки, друзья, чтоб не пропасть поодиночке!» Хай гэтыя словы паэта, сказаныя ў іншыя часы і па іншай прычыне, засвецяцца нам пуцяводнай зорачкай на небасхіле наступаючага 1998 года.

Будзем жыць, сябры! Жыве Беларусь! З Новым годам!

З НОВЫМ ГОДАМ!

З Новым годам,
з Новым годам!
З новай песняй,
з новай казкай!
Зачаруем
мімаходам
Долі ходы
думкай-краскай!
Кінем покліч
гулказвонны
Ад аконца
да аконца,
Свет паклічам
мёртвасонны
Аж да сонца,
аж да сонца!
Для ўнукаў,
для праўнукаў
Расцярэбім
сцежкі-шляхі;
Хай пануюць
над прынукай —
Каб аж к небу
лёту ўзмахі!..
Над зямлёй
зардзіць вясёлка
После бураў,
ліхалеццяў;
Бацьку, маці
жыць нялёгка, —
Хай жа лёгка
жывуць дзеці!
З Новым годам,
што крыніцай
Новай пойдзе
ў пераходзе,
Беларуская
зямліца!
Беларускі
наш народзе!

Янка КУПАЛА.

У ЛЕСЕ НАРАДЗІЛАСЯ ЁЛАЧКА

Многае змянілася ў нашым жыцці, аднак дзеці засталіся самай кансерватыўнай часткай грамадства. Яны, як і іхнія бацькі і бабулі 30—40 гадоў таму, водзяць карагоды вакол ёлкі і спяваюць старую добрую песеньку «У лесе нарадзілася ёлачка».

Ёсць ёлачкі, якія растуць у лесе самі па сабе. Тыя ж, што прызначаны для свят, растуць пад наглядам чалавека. Ён стараецца рабіць усё, каб зялёная прыгажуня была стройнай і пушыстай. І для гэтага падбірае ёй бацькоў. Толькі прамым, высокім ёлкам з густой кронай даецца права ўзнаўляць сабе падобных.

Насенне, узятае з хваёвых шышак, высяваецца на спецыяльных плантацыях. У Івацэвіцкім лясгасе, напрыклад, для гэтых мэт штогод адводзіцца па два гектары. На працягу года людзі сочаць за тым, каб крохкія парасткі ніхто не пакрыўдзіў. Таму вырываюць з зямлі ўсялякія пабочныя расліны. Ёлачкі растуць, набіраюцца моцы 7—10 гадоў. Пасля гэтага тэрміну яны гатовыя апрануць навагодні ўбор. Ёлачкі высякаюць, грузяць на грузавікі і вязуць на продаж. 6 тысяч івацэвіцкіх ёлачак цяпер купілі брэстаўчане, 5 тысяч — жыхары Івацэвічаў. Летась было прададзена больш: 13 тысяч зялёных прыгажунь пакінулі заснежаныя лясныя ўгоддзі і перабраліся ў кватэры.

Ёлка — гэта тавар. Кошт яе залежыць ад вышыні. Калі вырасла яна невялікай у 1—2 метры, дык і цана невялікая — 25 тысяч рублёў. 2—3-мятровая ацэньваецца ў 30 тысяч, 3—4-мятровая — у 35 тысяч. Ну, а калі ёлка вымахала ў 5—10 метраў, каштуе яна 65 тысяч рублёў. Попыт на такія веліканы невялікі, ставяць іх звычайна ў вялікіх залах ці на плошчах. Упаўне магчыма, што міма іх у свой час прабягалі ваўкі, а пад імі хаваліся зайцы.

Вось такі празаічны шлях ёлкі да чалавека, да дзіцячых карагодаў.

Усю праўду, як ёлка трапіла на свята, няхай ведаюць дарослыя. А для дзяцей ведаць мо і не трэба,няхай гэта будзе ахутана таямніцай. Як і тое, калі кладзе пад яе св-е падарункі Дзед Мароз — дзядуля шчодры і ўсемагутны.

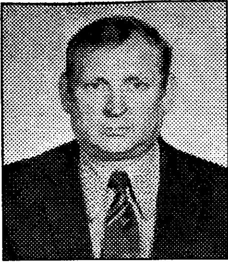
Калі закончацца навагоднія ўрачыстасці, прыгажуні ёлкі паблякнуць, не вытрымаўшы ўсеагульнага захаплення. Іх зорны час непрацяглы — 2—3 тыдні. Засохлыя іголкі пачнуць ападаць з паніклых галінак і засмечваць усё навокал. Такі ўжо лёс, лёс навагодняй ёлкі. Дзесяткі нязграбных ёлачак з рэшткамі ваты і бліскучага серпанцінy апынуцца ў нашых дварах і на сметніку. Такую раскошу мы яшчэ можам сабе дазволіць...

Л. САШЫН.

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

А. А. ГРУЗДЗЕЎ, дырэктар адкрытага акцыянернага таварыства «Івацэвіцкі малочны завод»

Па добрай традыцыі мы штогод праводзім мінулы і сустракаем Новы год. Аглядваючыся на пражытае, ацэньваем зробленае, узважваем свае магчымасці. Калі сказаць шчыра, то 1997 год увогуле для калектыву быў даволі спрыяльным, хаця і не лёгкім. Усё давалася з вялікай цяжкасцю. Таму сёння вельмі прыемна, што нашы намаганні не прапалі дарма.

Наша вытворчасць пашыраецца, расце яе магутнасць. Сёлета і малака закупілі больш леташняга. Павялічыўся попыт на фасаваную прадукцыю. Малака выпусцілі ў паўтара, смятаны – у тры, кефіру – у 2,4 раза больш, чым летась. У паўтара раза павялічылі выраб казеіну. Ён нават пастаўляецца ў блізкае і далёкае замежжа.

Акрамя казеіну, вырабляем чатыры новыя віды прадукцыі. Гэта масла сялянскае і шакаладнае, сыр дыетычны і ацыдафілін. Як пацвердзілі спецыялісты, ацыдафілін вельмі карысны для прафілактычнага і лячэбнага харчавання дзяцей і дарослых.

Наладзілі таксама выпуск маслянкі і сыроваткі ў пакетах. Але на гэтую прадукцыю няма попыту, таму нявыгадна стала выпускаць яе.

Стабільная работа завода дазволіла нам своечасова разлічвацца з гаспадаркамі за атрыманую сыравіну. А гэта гарант таго, што мы не згубім сваіх пастаянных пастаўшчыкоў малака. Мы маглі б працаваць і лепш, але нармальнай дзейнасці прадпрыемства перашкаджае незразумелая цэнавая і падатковая палітыка. Па сутнасці мы не можам самі прадаваць сваю прадукцыю, акрамя казеіна, за межы рэспублікі. Многа працуем на пустыя страты ад таго, што штучна стрымліваюцца цэны.

Што прынясе нам новы, 1998 год, сказаць цяжка. Але мы маем намер працаваць у тым жа рытме і даваць людзям патрэбную прадукцыю. Ужо недалёкі той дзень, калі ў гандлёвую сетку мы будзем пастаўляць масла фасаванае, сыркі тварожныя, слукі 10-працэнтныя ў пакетах.

Усё, што намі ўжо дасягнута і што яшчэ прыйдзецца зрабіць, справа рук нашых рабочых, спецыялістаў. Вялікі дзякуй ім за старанную працу, за пастаянныя клопаты аб развіцці вытворчасці. Усіх, вядома, не пералічыш, але ж некаторых назаву. Гэта апаратчыцы Надзея Аляксандраўна Куіс, Зоя Міхайлаўна Ерамейка, Святлана Аляксандраўна Бажыдай, слесар кантрольна-вымяральных прыбораў і аўтаматыкі Алег Міхайлавіч Багдусевіч, слесар-рамонтнік Мікалай Іванавіч Жук і многія іншыя.

Жадаю ўсім нашым працаўнікам моцнага здароўя, асабістага шчасця, добрых надзей і спадзяванняў у 1998 годзе. З Новым годам, сябры!

Валянціна СКОЦ, жыхарка вёскі Гошчава Івацэвіцкага раёна

Хачу адзначыць, што 1997 год быў для нашай сям'і даволі цяжкі. Я сама вырасла ў мнагадзетнай сям'і. І так сталася, відаць па наследству, што і ў мяне сям'я вялікая – пяцёра дзяцей. Трое яшчэ школьнікі. Старэйшая дачка Таня скончыла 11 класаў Гошчаўскай СШ, а затым Брэсцкае медыцынскае вучылішча. Працуе ў Касаўскім псіха-неўралагічным інтэрнаце. Выйшла замуж. Сёлета нарадзілася ў яе дачушка Яначка – мая першая ўнучка.

Дачка Света пасля дзевяці класаў пайшла вучыцца ў Кобрынскае вучылішча тэкстыльшчыкаў. Праз паўгода ўжо закончыць яго.

Адна радасць у мяне – дзеці. І паслухмяныя, і працавітыя. Хвалююся за тое, каб толькі былі здаровенькімі.

Разам з мужам працуем у калгасе імя Леніна. Я – даяркай, ён – дагляддчыкам жывёлы. Трохі зарабляем. Праўда, зарплату своечасова не даюць. І дапамогу на дзяцей не атрымлівалі ўжо некалькі месяцаў. З зямельнымі надзеламі ў нашым калгасе творыцца нешта незразумелае. Калі ў сям'і чацвёра дзяцей, то выдзяляюць сорак сотак зямлі. Столькі ж даюць, калі адно дзіця. Ніхто не глядзіць, што сям'я мнагадзетная.

Не сакрэт, жыць стала цяжка. Выручае тое, што ёсць свая гаспадарка. А так бы сядзелі на галодным пайку. На Новы год чамусьці спадзяванняў мала. Усё на вачах даражэе, а дзе тых грошай набярэшся?

У чэрвені закончыць сярэднюю школу дачка Наташа. Хацелася б уладкаваць на вучобу, каб спецыяльнасць набыла, бо гэта ў жыцці многае значыць.

Як мнагадзетная сям'я раней былі запісаны ў чарзе на ўстаноўку тэлефона, а потым знялі з чаргі. Ніякіх ільготаў. Няма ў нашым доме і радыё (вуліца, праўда, новая). У сувязістаў няма дроту для праводкі.

Побач з намі праходзіць нітка газаправода. Але да нас не падведзены газ, і, відаць, не хутка будзе.

І яшчэ адна не зусім радасная навіна. Калгасную кацельню, якая абагравае і наш дом, перадалі камунгасу. І нам ужо сказалі, што павысіцца плата за ацяпленне.

Можа ў надыходзячым годзе штосьці зменіцца ў лепшы бок і з тэлефонам, і з радыё, і з ацяпленнем? Застаецца чакаць і спадзявацца.

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

Ганна ЁВІК, інвалід I групы, жыхарка г. Івацэвічы

Чым запомніўся 1997 год? Дзівосамі. Палітычнымі і эканамічнымі. Амаль штодзённымі новымі цэнамі. Пагалоўнай людской незадаволенасцю сваёй зарплатай.

Прыемнае чаргавалася з непрыемным, радасць са смуткам. Брэсцкае аддзяленне Беларускай чыгункі мне як інваліду, страціўшай ногі падчас рабочай змены, выдзеліла аўтамабіль. Яму патрэбен гараж. Здзівіла мясцовая ўлада, якая не змагла мне нічым дапамагчы. Толькі пасля звароту да Прэзідэнта чыноўнікі зашавяліліся і станоўча рашылі маё пытанне. Даручана ўстанове УЖ 15/5 дапамагчы мне ва ўзвядзенні гаража. Дзякуй за гэта.

Год адыходзячы стаў апошнім у жыцці майго роднага брата. Балюча, што ён пайшоў ад нас. Страта вялікая і хай іх будзе ў нас як мага менш.

Вельмі хацелася б, каб людзі не развучыліся працаваць і рабіць дабро іншым. Каб не азвярэлі ад нястачы і «рынкавага сацыялізму». Каб беларуская дзяржава паступова займала сваё пачэснае месца ў свеце. Народ наш гэта заслужыў стагоддзямі рабскага жыцця пад пятой прыгнятальнікаў. Будзе жыць Беларусь – будзем жыць і мы. Каб толькі мае словы – ды Богу ў вушы.

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

Мікалай СІНКЕВІЧ, настаўнік Першамайскай СШ Бярозаўскага раёна

Чым мне запомніўся мінулы год? Перш за ўсё няздзейсненымі пажаданнямі з года 96-га. Усе надзеі і спадзяванні на нейкае паляпшэнне развеяліся, як ранішні туман, і мы апынуліся перад жорсткай, халоднай рэчаіснасцю. Цэны працягвалі свой «палёт». Ва ўсіх сферах жыцця найбольш характэрнай з'явай стала стагнацыя: у эканоміцы, медыцыне, адукацыі і г. д. Але горш за ўсё, што яна ахапіла і душы людзей. У грамадстве паралельна с ростам агульнай няўладкаванасцю назіраецца і рост зла, нянавісці, нецярпімасці.

Што пажадаць на 98-ы год? Хачу пажадаць усім чытачам «Газеты для вас» таго, чаго калісьці так жадаў сабе цар Саламон – мудрасці. Бо над мудрым чалавекам няўладныя ні эканамічныя, ні палітычныя ўзрушэнні, яго не зломяць жыццёвыя буры і ўдары лёсу, ён ніколі не запэцкае сваю душу ў бруд і ў любых абставінах застанецца чалавекам. Яшчэ хачу пажадаць здароўя і шчасця, а ўсё астатняе, як кажуць, дадасца. Азірніцеся навокал, усміхніцеся. Жыццё працягваецца! І гэта галоўнае.

Заместитель председателя исполкома Барановичского районного Совета Леонид Иванович Хреновский прошел путь от сельского специалиста до этой высокой должности. Его, как бывшего директора совхоза, инструктора, управляющего делами исполкома, знает, пожалуй, каждый житель Барановичского района.

Опытный специалист, общественный деятель, он всегда с людьми, живет их заботами, сопереживает их печали и радости. В канун Нового Года Леонид Иванович, среди других неотложных дел, вручает памятные медали имени Маршала Георгия Жукова. На снимке запечатлено это торжественное мгновение: ветеран сельского хозяйства, один из старейших председателей колхозов в районе Георгий Владимирович Козляк получает награду и принимает самые искренние пожелания счастья, здоровья, благодарность исполкома за труд от Леонида Хреновского (на снимке справа).

Здесь, в красном уголке колхоза «Победа», Леонид Иванович передал читателям «Газеты для вас» свои новогодние поздравления.

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

ЗДРАВСТВУЙТЕ, УВАЖАЕМЫЕ ЧИТАТЕЛИ «ГАЗЕТЫ ДЛЯ ВАС»!

Уже несколько месяцев жители Барановичей и района читают еще одно печатное издание «Газету для вас». Она удачно вписалась в ряд местных газет «Наш край», «Интекс-пресс», «Шаг» и успешно снабжает нас разнообразной, интересной, полезной информацией о трудовой и общественной жизни Ивацевичского, Березовского и Барановичского районов и их городов-центров. Газета сблизила нас. С ее помощью мы учимся друг у друга преодолевать трудности, выявлять и внедрять лучшие методы хозяйствования.

Нелегко сейчас белорусскому народу, строящему новую жизнь. Друзья близкие и дальние помогают добрым советом, прямым своим участием в наших делах. Недруги пытаются навязать свои идеи, чуждые нам экономические методы, политические взгляды. Но мы уверенно идем своим путем, это приносит успехи.

Труженики города и района выполнили задание по производству промышленной и сельскохозяйственной продукции. Более того, многие изделия барановичских предприятий удостоены международных призов и дипломов за высокое качество, отличную систему хозяйствования. Это признаки, подтверждения того, что мы избрали верную дорогу развития экономики, повышения жизненного уровня каждого жителя Беларуси.

От имени тружеников Барановичского района, города Барановичи от всего сердца поздравляю вас, дорогие читатели «Газеты для вас», с Новым , 1998 годом! Желаю здоровья, счастья, успехов в работе, в делах личных!

С глубоким уважением, Леонид Хреновский, зам. председателя исполкома Барановичского районного Совета депутатов.

КОЛЬКІ НАС І ХТО МЫ?

	Івацэвічы	Бяроза	Баранавічы
Усяго насельніцтва	**67.800**	**75.900**	**223.900**
у тым ліку:			
рабочых	6.646	7.000	32.278
калгаснікаў	8.250	4.400	10.620
служачых	8.597	2.500	39.450
беспрацоўных	656	650	800
школьнікаў	11.023	12.304	35.120
пенсіянераў	19.470	18.788	30.000
інвалідаў	1.958	3.026	6.480
моладзі (да 28 гадоў)	25.764	26.300	85.380
транспарт	649	540	11.073
народная адукацыя	1.500	3.000	5.703
ахова здароўя	1.290	1.800	4.616
гандаль	1.832	1.700	3.496
сувязь	365	380	945
культура	400	380	602
прадпрымальнікі	367	500	3.670
фермеры	14	47	25

❄❄❄❄❄❄❄❄

САЛЁНЫ, бомж

Ну, бомж я, бомж! Спадабаецца гэта каму ці не, мне да фені. Бо і сам я нікому не спадабаюся і ніякай вашай статыстыцы не падпарадкоўваюся. Я нават імя сваё сапраўднае сам забыў. І кожны год пасля таго, як страціў сям'ю і работу, падобны адзін на другі. Зіма, бр-р, холадна і галадна. Вясна – справа весялей. Летам і восенню – зусім добра. Вітаю базары – на іх можна пажывіцца. Як? Ды проста выпрасіць нешта, украсць, калі хочаце. Носам круціце, грэбуеце! А за два мільёны ў месяц спіну гнуць на дзяржаву ды тоўстых начальнікаў у мяккіх крэслах не грэбуеце? Дома капейкі лічыце, а калі вам зверху ўладны дзядзька гаворыць, што жывяце лепей за ўсіх, у ладкі пляскаеце. Ну, дык жадаю і далей такога ж паляпшэння...

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

«Палессе« ў палескім краі

Адвечнае жаданне чалавека: каб спакойна і радасна жылося на зямлі, каб не падводзіла здароўе. Людзі па праву лічаць: калі будзе здароўе, усё астатняе прыкладзецца. Мноства людзей звязалі сваё жыццё, гаворачы казённай моваю, з аховай здароўя. ФАПы, бальніцы, здраўпункты, санаторыі, паліклінікі, аптэкі – важныя і патрэбныя ўстановы. Пра адну з іх – санаторый «Палессе» – мы і расказваем вам у сённяшнім нумары. Чытайце, асэнсоўвайце свае жаданні і магчымасці і рабіце вывады: мо ў наступным годзе санаторый "Палессе" стане для вас менавіта тым месцам, дзе вы ўмацуеце сваё здароўе!

Дзеля чаго існуе санаторый? Адказ на гэтае пытанне добра ведаюць супрацоўнікі Целяханскага санаторыя «Палессе». Калі пацыента нельга вылячыць, гэта не значыць, што не трэба і спрабаваць гэта зрабіць. Вызваліць чалавека ад цялесных і душэўных пакут – гэта і ёсць клопат усіх, хто працуе тут.

Сюды прыязджаюць на 24 дні пажылыя і маладыя. Яны ўсё пра сябе ведаюць: перш чым сюды трапіць прайшлі ўсе кругі медыцынскай дапамогі, наслухаліся ўсялякіх размоў. Яны добра разумеюць, што санаторый не пазбавіць нядуга, але падмацаваць здароўе, аблегчыць пакуты, прыглушыць іх – гэта ў сілах яго медыкаў.

Здраўніца для гэтага мае цэлы арсенал лячэбных сродкаў. Ванны хваёвыя, жамчужныя і вуглекіслотныя, падводны масаж, душ Шарко, цыркулярны і ўзыходзячы душ, масаж, электрафарэз, ультрагук, электрамагнітатэрапія, аэранізацыя, электрастымуляцыя мышцаў і суставаў, інгаляцыя з прымяненнем разнастайных прэпаратаў, цеплалячэнне, электрасон, магніта-лазератэрапія, іглярэфлексатэрапія, лячэбная фізкультура, настоі і адвары зёлак – пералік можна працягваць і працягваць. Спалучэнне традыцыйных і нетрадыцыйных метадаў лячэння пры ўмелым выкарыстанні дае выдатны эфект. Для лечачых урачоў няма слоў «не можам».

Бывае, што чалавек, пакінуўшы звыклы для сябе асяродак і апынуўшыся на новым месцы, сумуе, яго прыгнечвае дэпрэсія. Каб хутчэй прайшоў адаптацыйны перыяд, адпачываючым прапануецца шэраг забаўляльных мерапрыемстваў. Выбар застаецца за гасцямі. Канцэрты мастацкай самадзейнасці, танцавальныя і тэматычныя вечары, спартыўныя спаборніцтвы, штодзённая дэманстрацыя кінафільмаў, спектаклі мясцовага народнага тэатра, бібліятэка з чытальнай залай, дзіцячы пакой з камп'ютэрнымі гульнямі – такія шляхі збаўлення ад суму. Плюс экскурсіі, якія тут шырока практыкуюцца. У Пінск, Белавежскую пушчу, Брэсцкую крэпасць-герой, Жыровіцкі манастыр і, як кажуць у народзе, на дачу Машэрава, якая прытулілася да Выганашчанскага возера.

Магчыма да гэтага пераліку далучацца рыбалка на лёдзе і паляванне. Ідэю аб іх укараненні выношвае галоўны ўрач санаторыя Станіслаў Іосіфавіч Амялянчык – заўзяты рыбак і паляўнічы. Вадаёмы ёсць, дзікіх жывёл у навакольных лясах працьма. Нездарма багатыя паны з Германіі сюды прыязджаюць, каб некалькі дзён павандраваць са зброяй па мясцовых лясных угоддзях. Дык чаму ж не задаволіць азарт тых адпачываючых, што любяць павудзіць рыбу ці папаляваць? Станіслаў Іосіфавіч сам бярэцца рашыць усе пытанні, звязаныя з атрыманнем ліцэнзій, захоўваннем зброі, і гатовы ўзначаліць вылазку паляўнічых.

Не лішнім будзе колькі слоў сказаць пра месца размяшчэння здраўніцы. На фоне экзатычных паўднёвых пейзажаў, яно, канечне, не такое кідкае. Аднак тое, што створана тут прыродай і не сапсавана чалавечай дзейнасцю, мае сваю чароўнасць і зямілаванне. Люстраная гладзь возера, смалісты пах хвояў, густыя гаі... Цішыня і чысціня. Хіба мы, змучаныя выгодамі цывілізацыі, такое штодзённа бачым?

Адзін красамоўны штрых. Тыя дрэвы, што напалечыў чэрвеньскі ўраган, не спяшаюцца высякаць на тэрыторыі санаторыя. Разлічваюць, што мудрая матухна-прырода сама знойдзе сілы, каб выпрастаць іх, напоўніць зямнымі сокамі.

Сёлета ў санаторыі зроблены капітальны рамонт, яго пакоі і службовыя памяшканні набылі сучасны выгляд. У бліжэйшых планах – адкрыццё кабінета спелеатэрапіі, прызначанага хворым на бранхіяльную астму і бранхіты, заканчэнне будаўніцтва лазні-саўны з басейнам.

Я зрабіў экспрэс-апытанне сярод пацыентаў: ім з боку лепей бачна, хто як адносіцца да іх. У адказах з удзячнасцю часцей за ўсё ўпаміналіся імёны галоўнага ўрача Станіслава Амялянчыка, урача Рэгіны Саўчук, масажысткі Лідзіі Ланец, лабаранткі Наталлі Фядковіч, медсястры Таццяны Герталь, ваншчыцы Ларысы Гадавіковай, зубнога ўрача Святланы Гізоўскай... Можна смела пералічваць імёны ўсіх 129 чалавек, што забяспечваюць камфорт людзям, прыехаўшым адпачыць ад працы праведнай, папоўніць запас бадзёрасці, якой нам усім не хапае ў цяперашні цяжкі час.

«Палессе», нібыта магніт, прыцягвае да сябе людзей з краёў блізкіх і далёкіх. І, напэўна, кожны, хто хоць аднойчы наведаўся ў гэтыя прыгожыя мясціны, у душы адчуў сябе паэтам. На свае вушы чуў, як немалады мужчына дэкламаваў сваёй спадарожніцы, якая з берага возера кідала лебедзям акрайцы хлеба, вершы:

Калі пад'язджаеш
начною парою
І станеш да возера
тварам, —
Мігцяць зоркі ў небе,
мігцяць над табою,
Мігцяць там
і месяцаў пара...

Мне здалося, што ў гэтай пары, якая прыйшла з санаторыя падкарміць грацыёзных птахаў, невялікі курортны раман. Што ж, усё па-чалавечы: ачуняўшы пасля хвароб, людзі іншымі вачыма глядзяць на свет.

Аматар паэзіі, які назваўся Яўгенам Іванавічам, возера назваў «чашай слёз». Вось-вось ён пакіне санаторый і перад развітаннем прыйшоў на заснежаныя берагі. Разлучацца з «Палессем» шкада...

А. ЛАЎРАНЮК.

Візітная картка санаторыя

Год нараджэння: 1986.

Месца размяшчэння: у 4-х кіламетрах ад гарадскога пасёлка Целяханы, у лесе на беразе Вулька-Целяханскага возера – самага глыбокага возера ў Беларусі.

Профіль: сардэчна-сасудзістыя і неўралагічныя захворванні.

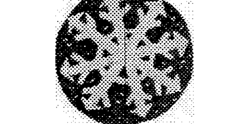
Кола сяброў: 33.100 чалавек, што адпачывалі і падмацавалі здароўе на працягу 11 гадоў існавання санаторыя.

Жыллёвае становішча: пяціпавярховы будынак. Пакоі з душам і санвузлом размешчаны ў блоках на 2 чалавекі. Кожны пакой з выхадам на балкон.

Кошт пуцёўкі: 6.500.000 рублёў.

НА ЗДЫМКАХ: галоўны корпус санаторыя «Палессе»; амаль з дня адкрыцця здраўніцы працуе медсястрой інгаляцыйнага кабінета Таццяна Мар'янаўна Герталь — вопытны медык, добры і сардэчны чалавек.
Фота А. ГАНЧУКА.

● ДОБРАЯ ВЕСТКА

Кантакты пабрацімаў

Шосты год як сябруюць жыхары Баранавічаў і аўстрыйскага горада Штокерау. Нядаўна замежныя пабрацімы запрасілі нашых прамыслоўцаў прыняць удзел у штогадовай выставе. Прадукцыя заводаў аўтаагрэгатнага (дамкраты, амартызатары, рулявыя механізмы), аўтаматычных ліній (станкі па металаапрацоўцы), станкабудаўнічага (халадзільныя агрэгаты) і вытворчага аб'яднання «Баранавічдрэў» (мэбля) выклікала камерцыйны інтарэс у аўстрыйцаў. Нашым спецыялістам спадабалася тэхніка для ўборкі вуліц. Дамовіліся з фірмай «МУТ», якая вырабляе гэтае абсталяванне, аб продажы яго. Вырашана таксама стварыць у Баранавічах сумеснае прадпрыемства па выпуску названай тэхнікі на базе аўтамабіля «МАЗ».

Новая вытворчасць, у якую будуць укладзены інвестыцыі аўстрыйскага боку, абнадзейвае: прадпрыемства вырасце хутка і забяспечыць работай сотні гараджан.

П. НАГНІБЕДА.

● КАНІКУЛЫ, КАНІКУЛЫ!

Запрашае Івацэвіцкі Дом дзіцячай творчасці

Канікулы! Якое мілае для кожнага школьніка слова. Можна раніцой даўжэй паспаць, можна на лыжах пакатацца, можна мульцікі паглядзець. А можна пайсці ў Дом дзіцячай творчасці і паглядзець святочную навагоднюю праграму, якую падрыхтавалі для дзяцей і падлеткаў гуртκоўцы. Прапануем Вам, дарагія рабяты, праграму навагодніх мерапрыемстваў Дома дзіцячай творчасці. Ідзіце, глядзіце, прымайце самі ў іх удзел! Уваход – свабодны.

Дата	Што праводзіцца	Месца і час мерапрыемства
1.01–2.01.98 г.	Спектакль дзіцячага драматычнага гуртка «Вогненная змейка»	Кінатэатр г. Івацэвічы. Пачатак у 12.00.
5.01.98 г.	Спектакль дзіцячага драматычнага гуртка «Дванаццаць месяцаў»	Кінатэатр г. Івацэвічы. Пачатак у 12.00.
6.01.98 г.	Прадстаўленне «Новы год запрашае сяброў»	Івацэвіцкі Дом дзіцячай творчасці. Пачатак у 10.30.
8.01.98 г.	Праграма «Каляда, калядзіца, добрая маладзіца»: выступленне тэатра лялек; выстава калядная ікебаны (мастацтва складання букетаў); выстава-продаж дзіцячых вырабаў, сувеніраў.	Івацэвіцкі Дом дзіцячай творчасці. Пачатак у 10.30.
9.01.98 г.	Прадстаўленне «Навагоднія прыгоды Бураціна і яго сяброў».	Івацэвіцкі Дом дзіцячай творчасці. Пачатак у 10.30.

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

Жыў-быў адзін чалавек. Звычайны грэшны чалавек – добрае і кепскае ў яго характары нібы лыжкай было перамешана. Бог і здольнасцей яму крыху даў, але ў свой час не схацелася чалавеку іх развіваць, на вучобу час траціць. Прачытаў ён адну-дзве кніжкі і вырашыў – хопіць. Пра выпадку ды вучонай бяседзе за чаркай можна вытрымкі то з адной, то з другой прыводзіць ды суразмоўцу ўражваць. А да выпіўкі ён быў такі ж ласы, як і да чужых жанчын...

Было ў чалавека і хобі – на сходах выступаць ды і ў любы момант з мухі слана раздуць і спрэчку распаліць. І так любіў ён гэту справу і такім майстрам яе лічыў сам сябе, што нават не раіў нікому з ім у спрэчкі ўступаць, бо ўсё роўна ён пераможцам выйдзе. Як гэта ў яго атрымлівалася? Ну, напрыклад, так. Жонка кажа:

— Будзеш сёння грэцкую кашу з малаком есці...

А чалавек у адказ:

— Грэ-эцкую? Яшчэ чаго прыдумала. Не буду.

— Чаму гэта? Я ем, а ты – не будзеш? Смачная яна, каларыйная...

—Эге, смачная, каларыйная... Але як ты яе называеш? Грэцкая! Яшчэ хто падумае, што мы на Захад с табою глядзім, усё чужое, капіталістычнае любім...

— Ой, не пляці лухты. Усе ж гэту кашу ядуць і грэцкай называюць...

— А я сказаў: кашы з паганай капіталістычнай назвай есці не буду!

Жонка сумелася:

— Ну, дык еш крупнік з малаком!

— Вось так бы і адразу сказала. А то спрачацца са мною ўздумала...

Ці вось другі прыклад непераможнасці нашага героя. Працаваў ён на заводзе (праўда, нядоўга – эге, знайшлі дурня ўкалываць!), дык на сходах быў нязменным прамоўцам. Пачынаў прамову звычайна з салёнага анекдота, закавырыстага такога. Потым кіраўнікоў за[illegible]да крытыкаваў, усіх агулам ва ўсіх бедах абвінавачваў, а калі хто з апошніх заклікаў яго гаварыць канкрэтна, па-дзелавому, ён асаджваў безадказным метадам. Задаваў, напрыклад, таму кіраўніку такое пытанне:

— А вы ведаеце колькі на заводзе пустабрэхаў працуе?

І, не робячы паўзы, сам жа адказваў: «Не ведаеце». Калі ж кіраўнік не здаваўся і настойваў на дзелавой размове, чалавек выкарыстоўваў непераможную зброю. Ён пытаўся:

— А мо вы ведаеце, як нашай суседцы Эстоніі пазбегнуць падзелу на бедных і багатых? Не ведаеце! Дык мо ведаеце, як у Беларусі камунізм пабудаваць? І гэта не ведаеце! Тады я саджуся...

І з пераможным выглядам,пад смех і рэплікі з месцаў садзіўся. На рэплікі, як і на патрабаванні гаварыць канкрэтна, ён і ўвагі не звяртаў. Тым не менш, аднойчы яны запалі яму ў галаву.

— От, Шарыкаў, от, зямлю задняй нагой драпаць любіць, — пачуў ён аднекуль збоку.

— Ды гэта ўжо не Шарыкаў. Гэта – ужо сапраўдны Швондзер,— са смехам адгукнуліся з сярэдзіны залы.

Прыйшоў тады чалавек дахаты і запытаўся у жонкі:

— Слухай, ты не ведаеш дзе Шарыкаў з Швондзерам жывуць?

— Ты што, мяне за дурачку трымаеш? — адказала тая. – Думаеш, я забылася пра тэлефільм «Сабачае сэрца», дзе Шарыкаў і Швондзер галоўнымі героямі былі... Ну, кніга, гавораць, яшчэ такая ёсць — «Сабачае сэрца». Па ёй жа і фільм пастаўлены...

Пабег тады чалавек · бібліятэку, знайшоў аповесць М. Булгакава «Сабачае сэрца», пачытаў крыху і забурчэў:

— З Шарыкава яны смяюцца! Каб усе такую эвалюцыю прайшлі – ад валацужнага сабакі да начальніка пададдзела. Пра Швондзера наогул размова кароткая – чалавек свайго ён рэвалюцыйнага часу...

І ён успомніў, што і наш час таксама рэвалюцыямі рознымі грашыць. Хіба ў Белавежскай пушчы не контррэвалюцыянеры напаскудзілі, хіба з-за бугра пузатыя мільянеры-капіталісты на Беларусь зубы не точаць? У такой абстаноўцы кожны смелы чалавек павінен не толькі зямлю задняй нагой драпаць, але ў першыя шэрагі барацьбітоў стаць. Вось толькі прозвішча, што ад бацькоў дасталося, змяніць бы трэба. Нягучнае яно нейкае. Зрэшты, Шарыкаў таксама з імя ды прозвішча пачынаў – «пропечатал» яго ў газеце і атрымалася Паліграф Паліграфавіч Шарыкаў. Гучыць! Незвычайна, смела і арыгінальна.

І тут чалавек стукнуў сябе па ілбе. Шарыкаў сабе якае прозвішча ўзяў? Спадчыннае. А ў мяне, якая спадчына? Канаўка, што па п'янай справе забрыдаю? А няхай сабе і канаўка. Затое імя такое сабе бяру – завідкі любога возьмуць. Полтэргейст. От, цяпер хай нехта скажа, што ў мяне галава не варыць: Полтэргейст Канаўка – гэта ўжо імя!

І усё пайшло ў Полтэргейста Канаўкі нібы па маслу. І ў газеце ён сваё імя «пропечатал», і з завода звольніўся ды ў такую фірму на работу ўладкаваўся, дзе не надта галавой трэба думаць, бо вышэйшыя начальнікі ўжо ўсё даўно абдумалі, нават тое, як камунізм у Беларусі пабудаваць. І праз некаторы час свайго новага калегу па працы падседзеў, увёўшы ў вушы начальніку фірмы Касенькаму, што гэты калега ужо з раніцы выпіваць пачынае і яго, Канаўку, зманьвае. І аб самім Касенькім у вышэйшых начальнікаў у Высокім Доме такое слоўца закінуў, каб яны мацней думалі: маўляў, Касенькі-шэранькі, у нагу з часам не ідзе, як фірму вывесці ў перадавыя не ведае. І што ўжо соладка Канаўцы – каханку завёў, каб было дзе душу адвесці.

І вось тут грымнуў гром. Гары яны гарам, гэтыя каханкі, дорага яны каштуюць! Заспаўся аднойчы Канаўка ў прыемнай жанчынкі: крыху выпілі з ёю лішняга. Раніцай прахапіўся а палове дванаццатай гадзіны і за галаву цяжкую схапіўся: Касенькі ж у ад'ездзе, а яго замест сябе пакінуў. Як даведаецца, што работа стаіць – больш да руля не дапусціць.

Але першай вэрхал жонка ўзняла: усіх знаёмых абабегала Канаўку шукаючы. Прычапілася: дзе быў, што рабіў? У фірму пачала званіць, пагражаць, што і да вышэйшага начальства звернецца са сваёй крыўдай.

Да таго ж нешта такое і з Касенькім зрабілася: пачаў дапытвацца, калі і да каго у Высокі Дом хадзіў, пра што размаўляў. І так касавурыўся, так вочы ў бок адводзіў. Нават нешта мармытнуў, што шкадуе, што Канаўку на работу ўзяў...

Стрэс дый годзе! Ды і калі – перад самым Новым годам. Што рабіць – пахмяліўся Канаўка добра ды дамоў паплёўся. Ледзь парог хаты пераступіў – жонка загаласіла:

— Жыць не буду, выбірайся, ідзі куды хочаш... Чужыя людзі елку прывезлі... Ой-вой, сорам, сорам...

— Сорам табе? — грозна запытаўся Канаўка і па-гаспадарску ўсеўся за стол ля ёлкі, якую жонка ўжо упрыгожыла. – А калі я вазьму і... і... застрэлюся? Застрэлю... Застрэ...

Эх, такое цяжкае слова. Не здолеў яго трэці раз вымавіць Канаўка, бо ... заснуў. Жонка і за валасы хапала , і за плечы трэсла – сон не адпусціў змучанага Канаўку. І здалося яму, што бачыць ён самога сябе за сталом ля навагодняй ёлкі. Сядзіць гэта ён і плача: застрэліцца трэба, а пісталета няма. Дзе яго ўзяць? О, божа, дзе ўзяць?

Мо ў міліцыі? Дык ім трэба растлумачваць, навошта мне пісталет? Скажу праўду – не дадуць. Я ж – карысны для іх чалавек, неаднойчы паслугі аказваў. Што ж ім сказаць?

Мо скажу, што на вайну ў Чачню паеду, парадак там наводзіць буду. Не, не паверaць. Ды і вайна там нібыта скончылася...

Во, прыдумаў! Прэзідэнта нашага пайду ахоўваць: ворагаў жа навокал – пруд прудзі! Я ж хлопец прыткі – усіх перамагу. Але... Мо мяне да Прэзідэнта не дапусцяць, мо я яго давер яшчэ не заслужыў. Не поўнасцю сваю, як кажуць, лаяльнасць даказаў. Успомняць, як я паэму «Батяня» чытаў і крычаў на адным сходзе: «Не веру Прэзідэнту!» Пратакол жа таго схода на заводзе ляжыць. Эх-х...

І раптам Канаўку асяніла: скажу, што мадам Лабызаеву застрэлю. Ну, тую, якую ўсе ведаюць. Тоўстая такая, камандаваць усімі так хоча, так хоча. Бачыце: засталася без спонсара, а жыве. Па праўдзе, дык гэтага спонсара хочацца «аздобіць», ды рызыкаваць няма дурных, з мацнейшым звязвацца. А за мадам Лабызаеву хто заступіцца?Алё гэта – не галоўнае. Грошай у яе – мяшок. Ды не альбы якіх – зялёных. У-у, яна іх траціць направа і налева. На мерседэсе ездзіць, брэндзі папівае і сервелатам з ананасамі закусвае (ой, аж сліна пацякла...).

Вырашана – зроблена. Усхапіўся Канаўка і ў міліцыю да знаёмага маёра Хвацкага пабег. Так і так, гаворыць, мяшок зялёных да навагодняга свята здабыць можна, толькі пісталет патрэбен, каб мадам Лабызаеву застрэліць...

— Э-э, ты чаго так калоцішся, — недаверліва глянуў на Канаўку Хвацкі. – Такімі дрыжачымі рукамі пісталет не ўтрымаеш...

— Дык зялёныя! Мяшок! Хвалююся, бо гэтая таўстуха Лабызаева і за мяжу можа ўцячы...

— Зялёныя! Мяшок! Лабызаева! — перадразніў Хвацкі. – Калі меркаваць па тваіх руках, то ты заўсёды хвалюешся. Справу трэба рабіць цвердымі рукамі і з халоднай галавой. Акрамя гэтага, ты што, не ведаеш да гэтай пары: пісталеты проста,так не выдаюцца. Бяжы да свайго начальства, няхай яно якое хадайніцтва напіша. Толькі ведай: зялёныя дзяліць буду я!

Што рабіць? Вельмі не хацелася Канаўцы да свайго начальніка Касенькага звяртацца: па-першае, падазрае ён нешта, касавурыцца, ой-ой! А па-другое, калі справа выгарыць, сабе лаўры будзе прысвойваць ды і зялёнымі прымусіць падзяліцца...

Эх, было – не было: пабег Канаўка да Касенькага. Просіць: напішыце хадайніцтва, што мне можна пісталет даверыць.

— А мо ты ўжо крупніку аб'еўся, — касавурыцца Касенькі. – А мо сябе галоўным у нашай фірме ўявіў. Бач, што прыдумаў: пісталетам яго забяспеч!

— Дык жа Лабызаеву застрэлю! — аж закрычаў Канаўка. – Няўжо вы дазволіце ёй спакойна з мяшком зялёненькіх жыць?

Адразу палагоднеў Касенькі. Схапіў Канаўку за руку, з кабінета павалок.

— Сам я пытанне з хадайніцтвам вырашыць не маю права, — стаў гаварыць на хаду. – Пойдзем да вышэйшага начальніка Вайтовіча. Але вока ў яго-сакалінае. Калі ўбачыць, што ў цябе рукі дрыжаць – з кабінета нас папрэ, пісталета не даверыць. Таму адну руку хавай у кішэню, а другую, каб не дрыжэла, я трымаць буду. Толькі ведай: зялёныя дзяліць буду я!

Так, пабраўшыся за ручкі, і ўвайшлі Касенькі з Канаўкаю ў кабінет да Вайтовіча.

— Гм, а ці ўмееш ты, Канаўка, язык трымаць за зубамі, — засумняваўся Вайтовіч.—Напішу я хадайніцтва, пісталет табе даверу, а ты возьмеш і ў лістку «Гаў-Гаў» усяму свету разбалабоніш...

— Што Вы, што Вы-с, — закалаціўся Канаўка. – Як можна-с, без вашага-с дазволу. А наконт майго языка – хіба Вы-с забылі той выпадак? Ну, калі Вы-с над сваёй важнай установай сцяг уверх нагамі вывесілі? Я першы гэта ўбачыў, Вам-с падказаў, а сам нікому-с ні славечка...

— Эт, хопіць балабоніць! — адчаканіў Вайтовіч. – Час ідзе. Толькі ведайце: зялёныя буду дзяліць я!

Толькі ён гэтыя словы вымавіў, як адчуў Канаўка ў той руцэ, што ў кішэні была, пісталет! І, о дзіва, ён і не ўспомніў таго, што паўгадзіны таму збіраўся застрэліцца. Перад ім адразу ўзнікла мадам Лабызаева ў сваім раскошным кабінеце. На сценах і на падлозе дываны персідскія, люстры – нямецкія, канапы – амерыканскія. Сядзіць яна за сталом французскім, але так цяжка на яго абапіраецца, што бедны стол амаль напалову ў зямлю увайшоў. І хоць адзенне на ёй усе японскае, белае, ды сама яна яшчэ бялейшая, румяная ды ўсмешлівая.

— Ну, і што яшчэ скажаш? — пытаецца, а сама мяшок, вялікі і тоўсты такі, рукой пагладжвае.

— Развітвайся з мяшком і маліся перад смерцю!! — з прыдыханнем выгукнуў Канаўка і навёў дрыжачай рукою на яе пісталет.

— Дурачок ты, дурачок, — ласкавым голасам загаварыла мадам Лабызаева. – Хіба тыя, перад кім ты зямлю нагою драпаеш, цябе ацэняць? Ты мяне застрэліш, а яны цябе ў турму пасадзяць, каб ты пра мяшок з зялёнымі і пікнуць нідзе не здолеў. Пашкадуй жа сябе!

І нешта сапраўды запяршыла ў горле Канаўкі. Хвілінная, так мовіць, слабасць адолела. Толькі ён змахнуў няпрошаную слязу, а мадам Лабызаева тут як тут: абняла яго, да сваёй белай грудзі прыціснула і шэпча:

— Бяры мяшок з зялёнымі, нядаўна мне з-за бугра прывезлі спецрэйсам. Пералічыш ды да жонкі цягні: не ўстаіць яна перад зялёнымі, даруе табе ўсё...

І толькі ўжо хацеў Канаўка пагадзіцца з ёю ды мяшок на спіну ўзваліць, як убачыў, што мадам Лабызаева яго пісталет сабе за пояс затыкае і некаму ў калідоры ўсміхаецца і вокам падміргвае...

— Эге, праклятая буржуйка, усіх падманула і паразганяла, а мяне табе не ўдасца вакол пальца абвесці, — падумаў Канаўка і з усёй сілы закрычаў:

— Хабар! Яна дае мне мяшок зялёных у якасці хабару!

І тут жа з калідора ўбеглі міліцыянеры і надзелі мадам Лабызаевай наручнікі.

— Будзеш у якасці галоўнага сведкі, — сказалі яны Канаўцы. – Збірайся, у суд едзем.

І вось заводзяць усе яны мадам Лабызаеву ў суд, а там ужо на першай лаве сядзяць вышэйшы начальнік Вайтовіч, маёр Хвацкі і Касенькі.

—Так, — гаворыць суддзя, — суд будзе скоры і правы, па ўсіх правілах нашага гістарычнага часу. Мадам Лабызаева! Прызнавайцеся: якую прадукцыю выпускае ваша фірма?

— Праспекты, грамадзянін суддзя.

— Якія яшчэ такія праспекты?

— Ну, на якіх напісана: «Жыве Беларусь!» Толькі і ўсяго.

— Толькі і ўсяго? А мяшок гэты тоўсты адкуль узяўся?

— А хто яго ведае! Людзі кажуць, што гэта яго Полтэргейст Канаўка надзьмуў...

— Не верце, не верце ёй! — ускрыкнуў Канаўка. — Яна каго хочаш вакол пальца абвядзе. Клянуся: гэты мяшок з зялёнымі, спецрэйсам з-за бугра прывезены!

— Ну, дык развязвай мяшок! — загадаў суддзя Канаўцы.

Скокнуў Канаўка да мяшка, за шнурок пацягнуў, а адтуль – моцны струмень паветра. Пшы-пшы-пшы і – няма тоўстага мяшка.

— Падманула, — заплакаў Канаўка і да дзвярэй наўцёкі кінуўся.

— Назад, пустабрэх, — грозна выгукнуў суддзя, а міліцыянеры схапілі Канаўку за каўнер і побач з Касенькім пасадзілі. – Усім устаць! Аб'яўляю прыгавор: за спробу дачы хабару, а таксама за ашуканства выслаць мадам Лабызаеву на Салаўкі на пажыццёвае [illegible]яволенне.

—За што? — сумелася мадам Лабызаева. – Яны ж мяне застрэліць хацелі. Во – і пісталет іх тут...

— За неэфектыўнае выкарыстанне зброі засудзім усіх не зважаючы на займаемыя пасады, — працягваў гучна суддзя. – Маёр Хвацкі! Вы прагаворваецеся да расстрэлу...

Маёр страціў прытомнасць і ўпаў на падлогу.

— Вышэйшы начальнік Вайтовіч! Вы прыгаворваецеся да 25 гадоў пазбаўлення волі з канфіскацыяй маёмасці...

Вайтовіч страціў прытомнасць і ўпаў на Хвацкага .

— Хто там у нас наступны? А, Касенькі! Гм, Касенькі... А даць яму добрага ляшча пад зад...

— Згодзен, згодзен! — ускрыкнуў Касенькі.

— Ціха! — прыкрыкнуў суддзя. – За непавагу да суда і размовы ў зале ўсё астатняе жыццё будзеш хадзіць у падначаленых у Канаўкі...

— Згодзен! — ускрыкнуў Канаўка.

— Ціха!! — ужо зусім раззлаваўся суддзя. – За непавагу да суда і пустыя размовы прыгавор у адносінах да Касенькага выканаць Канаўцы. Зараз жа!

— Ёсць! — ускрыкнуў Канаўка і з усёй моцы ўдарыў нагою пад зад Касенькага. І тут жа ўзвыў ад болю, — о-у, у-у-у...

І – прачнуўся. Убачыў перавернуты стол, у які рэзнуў нагою, і схапіўся за балючае месца...

Паважаныя чытачы! Дазвольце спыніць пераказ нашай навагодняй казкі, бо, як вы самі бачыце, герой яе прачнуўся своечасова (да прыгавора), і яму трэба зрабіць сёння шмат спраў: памірыцца з жонкай (а мо яшчэ з кім?), даведацца, што нічога дрэннага не сталася ні з маёрам Хвацкім, ні з вышэйшым начальнікам Вайтовічам, ні з дробным начальнікам Касенькім, ні нават з беднай мадам Лабызаевай. А яшчэ нашаму герою трэба Новы год сустрэць, выпіць шкалік гарэлкі і шампанскага і шчыра пажадаць сабе прыстойнасці і хоць крыху развагі ды розуму.

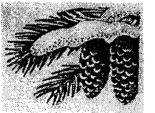
Дарагія чытачы! На жаль, сённяшняе наша жыццё бывае падобным на дзіўны і нават страшны сон. Але ведайце: усе сны, у тым ліку самыя невераго́дныя, рана ці позна заканчваюцца. Дык давайце ўзнімем нашы навагоднія бакалы усе разам, дружна, і пажадаем сабе і людзям шчасця, дабрабыту і ўдачы ва ўсіх справах!

Л. ЦАЛУЙКА.

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

НА МЯЖЫ СТАРОГА І НОВАГА ГОДА

Вёска перспектыўная і неперспектыўная. Такую назву прыдумалі пры савецкай уладзе. У перспектыўных вёсках дазвалялі будавацца, у неперспектыўных – забаранялі. Нікога, здаецца, не турбавала тое, што з цягам часу такая вёска наогул можа знікнуць.

Хочаш будаваць новы дом, мяняй месца жыхарства. А калі чалавек сэрцам і душой прырос да роднай мясціны, калі тут жылі яго бацькі, дзяды і прадзеды, няўжо кідаць абжыты куточак, дзе мазалямі ўсё нажытае і потам палітае? Няўжо гэта па-чалавечы?

Што й казаць, было і не па-чалавечы, і не па-людску... Нямала нацярпеліся нашы беларусы. Засталося гэта ў памяці. І не выкрасліш.

Як жа жыве цяпер былая неперспектыўная вёсачка, яе жыхары? Як яна змагаецца насуперак уладным вызначэнням за жыццё?

У вёсцы Сакоўцы Мілейкаўскага сельсавета пабывалі нашы карэспандэнты. Чаму наш выбар спыніўся менавіта на ёй? Мо таму, як нам здаецца, што яна характэрная, яскрава адлюстроўвае таленавітасць і працавітасць беларусаў. Ды і аб долі іх па ёй можна меркаваць. І падумаць аб ёй менавіта на мяжы старога і Новага года...

З гісторыі назвы вёскі

Мясцовыя жыхары называюць вёску Сакоўцаўца, а не Сакаўцамі, як часта піша афіцыйная прэса.

Першая легенда назвы такая. Паблізу вёскі знаходзіўся цудоўны бярозавы гай. Іменна туды ранняй вясной сяляне хадзілі па бярозавы сок, з якога гатавалі смачны прахаладжальны напой, якім частавалі сваіх гасцей. Ад таго бярозавіка, як мяркуюць старажылы, і пайшла назва вёскі – Сакоўцы.

Другая легенда наступная. Як расказваюць старыя людзі, паблізу вёскі Бусяж, у сваім маёнтку жыў пан Саковін ці Саковіч. І вось ён пасяліў на сваёй зямлі ў асобным месцы ўласных работнікаў, якія вялі і невялікую падсобную гаспадарку, а астатні час працавалі ў двары пана і на полі. Па прозвішчу таго пана і паселене атрымала з цягам часу назву Сакоўцаў.

Так гэта ці не – можна спрачацца. Але ў народзе засталіся гэтыя дзве легенды.

40 год таму: лічбы і факты

◆ У 1957 годзе ў Сакоўцах было 40 хат. Жыло звыш ста чалавек.

◆ Пасля вайны ў вёсцы адкрылася сямігадовая школа, якая не праіснавала і сямі год. Да 60-х гадоў у Сакоўцах працавала пачатковая школа.

◆ У вёсцы не было ніводнага цаглянага дома.

◆ Вясной і восенню вуліцай Сакоўцаў цяжка было прайсці і праехаць.

◆ Бібліятэка пачала працаваць у вёсцы ў 1951 годзе.

Сёння: лічбы і факты

♦ У вёсцы 21 хата. Лічацца 23 сялянскія гаспадаркі.

♦ 42 чалавекі жыве ў вёсцы. У ліку іх 25 пенсіянераў, 4 школьнікі, 2 дашкольнікі. 7 чалавек працуе ў аграфірме-калгасе «Беларусь».

♦ Жыхары маюць у сваіх гаспадарках 19 кароў, 2 легкавыя аўтамашыны.

♦ У кожным доме вяскоўцаў ёсць электрычнасць, радыё. Тэлевізараў – 20.

♦ Адна вуліца ў вёсцы. Заасфальтаваная. Яна носіць імя Піліпа Пестрака.

♦ За апошнія 25 гадоў вяскоўцы пабудавалі толькі два ўласныя дамы, адзін з іх цагляны.

♦ Два дамы цагляныя – адзін двухкватэрны, другі чатырохкватэрны — пабудаваў саўгас для сваіх рабочых яшчэ ў 70-х гадах.

♦ Да паслуг вяскоўцаў магазін, медпункт (працуюць няпоўны тыдзень), бібліятэка, музей П. Пестрака.

♦ Рамонт праезджай часткі вуліцы і пакрыццё яе асфальтам зроблены ў 80-х гадах.

♦ У Сакоўцах знаходзіцца брыгадны двор калгаса (у брыгаду ўваходзяць таксама вёскі Лазаўцы, Даргужы, Гладышы).

♦ Самая старэйшая жыхарка вёскі Е. В. Бялевіч. Ёй 86 гадоў.

♦ У вёсцы жыве 10 жыхароў з прозвішчам Пестрак.

Сакоўцы – радзіма Піліпа Пестрака

Заўсёды прыемна і цікава пабываць на радзіме пісьменніка, агледзець тыя мясціны, дзе ён нарадзіўся і вырас, прайсці па тых сцежках, дзе яшчэ нядаўна ступала яго нага, падыхаць тым свежым сакоўскім паветрам, убачыць і пагаварыць з вяскоўцамі, якія сустракаліся са сваім знакамітым земляком.

У вёсцы ўсе ведалі і ведаюць Піліпа Пестрака, большасць жыхароў сустракаліся з ім. Іван Дзянісавіч Бялевіч, Іван Пятровіч Пястрак, Фаіна Аляксандраўна і Васіль Віктаравіч Бурыны... Можна па парадку называць вяскоўцаў з хаты ў хату. Іяны з гордасцю гавораць пра свайго земляка, сціплага і задушэўнага чалавека.

Але больш за ўсіх ведае пра Піліпа Сямёнавіча яго братавая (жонка брата пісьменніка) Сцепаніда Пястрак. Аляксандр, брат Піліпа, памёр у 1978 годзе.

Піліп Сямёнавіч часта наведваўся да брата. Звычайна даязджаў аўтобусам да Косава (сваёй машыны ў яго не было), а адтуль дабіраўся пешшу. Калі нават хто і збіраўся падвезці, то Піліп заўсёды адмаўляўся.

Ужо ў хаце брата, пагаманіўшы крыху, звычайна прасіў гаспадыню:

— Звары, Сцепаніда, бульбы і згатуй камяк на вячэру.

Камяк з капустай квашанай ці з агуркамі быў любімай стравай Піліпа. І не толькі яго. У вёсцы гэта была галоўная ежа і да вайны, і пасля яе. Не сакрэт, жылі бедна. Невялікія хаткі, што засталіся і па сённяшні дзень, — сведчаць аб гэтым.

Тых хатак, напрыклад, у 1957 годзе налічвалася 40, пражывала звыш ста чалавек. Большасць працавала ў мясцовым калгасе. А першую калектыўную гаспадарку тут стварылі яшчэ да вайны. Гэта быў калгас «Перамога». Першым старшынёй выбралі Дзяніса Мікалаевіча Бялевіча.

Адразу пасля вайны калгас у Сакоўцах аднавіўся. Адкрылася сямігадовая школа, якая не праіснавала і сямі год. Працавалі таксама медпункт, магазін. У 50-х гадах з'явілася яшчэ адна культурная ўстанова – бібліятэка.

Але, на жаль, пачынаючы з 1957 года Сакоўцы пачынаюць павольна і разам з тым упэўнена вымíраць. Моладзь не знаходзіла работы і пакідала бацькоў, старыя паміралі. Зараз у Сакоўцах засталася толькі 21 хата.

Не выратаваў вёску вялікі жывёлагадоўчы комплекс, які ўзведзены непадалёк, а таксама зернесушылка і склады, брыгадны двор, мехмайстэрня і кузня на ўскраіне Сакоўцаў.

У 60-я гады тады саўгас «Мілейкі» распачаў будаўніцтва жылых дамоў на ўскраіне вёскі. Па дарозе на Бусяж меркавалася ўзвесці іх некалькі, але пабудавалі толькі два. Відаць, спахапіліся, што вёска ўсё ж неперспектыўная. У гэтых дамах жывуць чатыры маладыя сям'і, якія працуюць у аграфірме-калгасе «Беларусь». Кватэр, праўда, шэсць. У адной свабоднай працуе невялікі цэх па вырабу чаю з траў.

Кожны год на вуліцы Піліпа Пестрака не стае жыхароў адной, дзвюх хат. Сумна, але факт. А ці не знікне наогул радзіма знакамітага пісьменніка? Хацелася б верыць, што не! Ва ўсякім разе, гадоў 10 гэта яшчэ не здарыцца... Вось да якой перамогі дажыліся землякі тых, хто стварыў у Сакоўцах калгас «Перамога»...

У мясцовым музеі

Музей размешчаны ў будынку бібліятэкі. Займае якраз яго палову. Адкрыты ў 1983 годзе, да 80-годдзя з дня нараджэння Піліпа Пестрака.

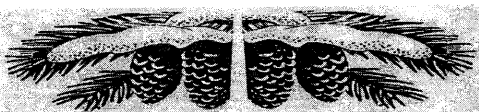
На стэндзе фотаздымкі пісьменніка, тут жа яго біяграфія. У вітрынах некаторыя раннія зборнікі твораў, пісьмы, асабістыя рэчы.

У гэтым жа музеі прадстаўлена творчасць яшчэ аднаго тутэйшага пісьменніка Яраслава Пархуты, які родам з вёскі Мілейкі.

Мясцовы бібліятэкар Фаіна Аляксандраўна Бурына, яна ж захавальніца і экскурсавод музея на грамадскіх пачатках, усё робіць для таго, каб у доме, дзе пасялілася памяць пра пісьменнікаўземляком, быў заўсёды парадак.

Акрамя названых матэрыялаў, Фаіна Аляксандраўна адкрыла, можна сказаць, краязнаўчы куток. Многа тут розных прадметаў, якімі карысталіся нашы продкі, у тым ліку і Піліп Пястрак. Ёсць таксама розныя прылады працы, нацыянальнае адзенне, посуд і г. д.

Словам, нягледзячы ні на якія цяжкасці, музей у Сакоўцах існуе, дзякуючы клапатліваму і шчодраму чалавеку, якім з'яўляецца Ф. А. Бурына.

НА ЗДЫМКАХ (злева направа і зверху ўніз): *такой выглядала хатка, дзе нарадзіўся Піліп Пястрак. Даўно гэтая хатка апусцела; Сцепаніда Аляксандраўна Пястрак, братавая Піліпа Пестрака; захавальніца мясцовага музея Фаіна Аляксандраўна Бурына; вуліца імя Піліпа Пестрака; адзін са стэндаў вясковага музея.*

Старонку падрыхтавалі С. КАЖАДУБ і А. ГАНЧУК (фота).

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

● *ЛЮБИМАЯ ТЕМА*

Ничего нового...

ОБЗОР «СВЕЖИХ» ПРЕДСКАЗАНИЙ «КОНЦА СВЕТА», РАССЫПАННЫХ В ЦЕНТРАЛЬНЫХ ПЕРИОДИЧЕСКИХ ИЗДАНИЯХ РОССИИ

Майя считали, что «конец света» следует ожидать в 2012 году – под таким заголовком газета «Известия» в номере за 7 августа опубликовала материал своего римского корреспондента.

В нем сообщается о расшифровке англичанином Морисом Коттереем посланий бога-короля майя Пакаля, обнаруженных при раскопках в июле 1952 года.

Согласно этим посланиям, конец света произойдет только в 2012 году, и до тех пор мы можем спокойно предаваться всем развлечениям и не сознавать, что существуем в «пятом солнечном круге – эре». Каждая солнечная эпоха, просчитываемая и математически и астрономически, якобы завершалась неизбежной катастрофой, и те, кто находился на Земле, не знали и не предчувствовали «крушение всего».

По мнению Коттерея, «все, кто в это не желает верить, — невежественные люди, они живут в неведении грядущей катастрофы и потому будут менее подготовлены».

А 5 августа газета «Рабочая трибуна» публикует статью «Ной предупреждает о Великом потопе». По мнению современного Ноя, Геннадия Митякова, бывшего военного инженера, этим летом началась репетиция нового современного потопа. В этом году невиданные наводнения произошли в самое «сухое» время. Сильнейшие ливни обрушились летом на Польшу, где в бурных потоках взбесившихся рек погибли десятки людей. «Поплыли» многие районы Германии, Чехии и Словакии, Украины и Беларуси. И в России творилось нечто небывалое.

Митюков – автор научной концепции о климатической катастрофе, до которой остается, если ничего срочно не предпринять, не более 10 лет. Он основывает свой мрачный прогноз на недавнем сенсационном открытии японских ученых: Тихий океан начал интенсивно отдавать в атмосферу углекислый газ. Подобные дегазации океана случались несколько раз за историю человечества. Они вызывали мощный парниковый эффект, приводивший к таянию ледников и катастрофическим наводнениям. Наиболее сильное из них, по его мнению, известно как Всемирный потоп.

В результате климатических изменений может произойти грандиозный выброс магмы в верхние слои атмосферы. От такого выброса вулканический пепел на много лет перекроет доступ к Земле солнечной радиации – и наступит в прямом смысле Конец Света, предсказанный в Библии.

А «Комсомолка» от 6 июля 1997 года информировала своих читателей о прошедшем в Челябинской области Конгрессе уфологов, астрологов и ясновидцев. Ни много, ни мало был предсказан очередной конец света.

Так, уже в январе—феврале 1998 года под воду уйдет половина Англии. За считанные часы в пучину погрузятся Скандинавский полуостров, Прибалтика вплоть до Питера, две трети Японии.

Страшные разрушения будут в Калифорнии. Погибнут Нью-Йорк и Мехико. Землетрясения расколют Южную Америку на три, а Африку – на четыре части.

А из воды будет медленно подниматься Атлантида, и почти не пострадает Сибирская платформа, которую нынешнее народонаселение не успело загадить очень уж сильно. Причем этот процесс займет считанные дни будущего года. А далее те, кто сумеет эвакуироваться и избежит физической смерти, станут участниками основных событий, связанных с переходом человечества на эфирно-астральный уровень, в четвертое измерение, которое наши предки называли Царствием Небесным.

Никакого XXI века не будет, чтобы ни предсказывали нынешние ясновидцы и астрологи во главе с Павлом Глобой. Ибо их суждения противоречат всем высказываниям древних пророков, не планировавших земного бытия дальше 2000 года. Дорога в астрал будет открыта не только праведникам, но и самым обычным порядочным людям.

Обратите внимание, что дату «конца света» только в нашем веке называли все кому не лень.

В то же время ни в древних пророчествах, ни в Библии ясного и однозначного указания на точную дату Апокалипсиса нет. Так, Иисус Христос говорит: «О дне же том или часе никто не знает, ни Ангелы небесные, ни Сын, но только Отец» (Мк, 13, 22).

● *ИССЛЕДОВАНИЯ*

«Формула счастья» из четырех частей

Недавно интересную «формулу счастья» предложили американские профессора психологии Дэвид Майерс и Эд Динер. На основании длительных исследований они пришли к выводу, что настоящий счастливчик должен отвечать четырем требованиям:

"Уважать себя. Такие люди уверены, что они – источник хорошего настроения для окружающих, считают себя интеллигентными и этичными людьми.

2) Обладать самоконтролем. Такие люди ощущают в себе силы справиться с любыми проблемами, они лучше учатся и работают, более устойчивы к стрессу.

3) Надо быть оптимистом. Тем, кто верит в успех, счастье само идет в руки.

4) Счастливые люди, как правило, экстраверты – общительны, темпераментны, имеют много друзей.

Есть, по мнению профессоров, и другие «детали счастья». Например, три из четырех семейных пар в США заявляют, что супружеские узы делают их счастливее. Более счастливыми чувствуют себя и верующие люди. Счастье не зависит и от возраста.

Кроме того, исследования показали, что в бедных странах, таких, как Бангладеш, богатство является символом счастья, в благополучных, где материальные потребности удовлетворить легко, считается, что "не в деньгах счастье".

ИЗ МЕШКА ДЕДА МОРОЗА

● *ГЭТА ЦІКАВА*

З Кнігі рэкордаў Гінеса

Самая высокая ссечаная навагодняя ёлка – 67,36 м – была ўстаноўлена ў гандлёвым цэнтры Сіэтла, ЗША, у снежні 1950 года.

Самай вялікай стравай з'яўляецца смажаны вярблюд, які гатуецца іншы раз у бедуінаў. Рыба, фаршыраваная варанымі яйкамі, укладваецца ў курэй, куры ў смажаную авечку, авечка ў цэлага вярблюда.

Самая вялікая колькасць паверхаў у фантане шампанскага вышынёй 7,52 м – 44. Фантан пабудаваны з 10 404 традыцыйных бакалаў на высокай ножцы. Бакалы напаўняліся зверху. Рэкорд устаноўлены ў Каліфорніі, ЗША, у 1984 годзе.

Самы вялікі калі-небудзь прыгатаваны торт важыў 58,08 тоны, уключаючы 7,5 тоны марожанага. Ідэя стварэння торта належыць рэдактару мясцовай газеты (штат Алабама, ЗША).

Самае доўгае пірожнае (513,4 м) было прыгатавана ў Атланце, ЗША, у 1986 годзе.

Самае вялікае каляднае свята арганізавала ў снежні 1979 года кампанія «Боінг», калі ў зале на 65 тысяч месц на двух шоу-прадстаўленнях пабывала 103 152 чалавекі.

Самай халоднай ва ўсе часы, аб якіх ёсць звесткі, была зіма 763—764 гадоў. У пачатку кастрычніка 763 г. нават у субтропіках нечакана замерзлі рэкі, азёры і моры. Тоўшча снегу, як паведамляюць летапісцы, дасягала 8—10 метраў, ён выпаў нават там, дзе аб ім і не ведалі – у Паўднёвым Кітаі, Центральнай Індыі.

Самай цёплай была зіма 1186 г, у студзені ў Цэнтральнай Еўропе цвілі сады.

● *ПОД ЗНАКОМ ТИГРА*

Полосатому негде жить...

Грядущий 1998 год – год Тигра. Вслед за Быком Тигр припал к стопам Будды. Связь тут прямая – не «лунный», а земной тигр всегда интересовался крупным рогатым скотом, создавая беспокойство сельскому населению по всему юго-восточноазиатскому региону. Но многое изменилось за тысячелетия...

Вы можете быть спокойны: тиграм до центра Европы не добраться – разве что окажутся в цирковой труппе или же, не дай Бог, убегут из зоопарка. Словом, наш читатель может облегченно вздохнуть. Однако был отмечен любопытный исторический факт: князь Владимир Мономах, укрепляя свои границы, самозабвенно охотился в Беловежской пуще, отдыхая от государственных дел: вязал арканом диких лошадей – тарпанов, бил туров, зубров, лосей, оленей, кабанов и медведей. Звери отвечали князю тем самым: топтали, подымали на рога, рвали зубами и когтями – на нем живого места не было согласно собственному княжескому жизнеописанию. Где конкретно произошел этот случай – неизвестно: охотничьи угодья князя простирались частью по Беларуси, Украине и России. «Лютый зверь вскочил ко мне на бедры и конь со мною поверже». Все свои «объекты охоты» и трофеи князь знал наперечет: это какой-то неведомый крупный хищник кошачьего склада; атака зверя на князя изображена и на фресках.

Некоторые биологи убеждены, что на Мономаха напал тигр, поскольку нынче самая крупная кошка в Европе – рысь. Собственно, почему бы и нет? Тигр склонен к странствиям, недаром казахи называют его «джолбарс» (хищник-бродяга, дорожный барс). Когда копытных становилось все меньше и меньше, тигр уходил из родных мест, забредал даже в Восточную и Западную Сибирь и был отмечен на окраинах города Тбилиси!

Хотя тигр как вид сформировался в Центральной Азии, он истинный лесной бродяга. Ни безлесные скальные громады, ни пустыни он не приемлет: вот горные леса или тугайные дебри вдоль пустынных рек — другое дело! В таких местах логово тигра располагалось неподалеку от воды, ведь он любит купаться, может разнообразить свой мясной стол «рыбной диетой» и помногу пьет, особенно тогда, когда «наверняк» четверть хорошего кабана.

Но все же тигру привольнее лесные массивы, где он может поддерживать баланс с целыми стадами диких копытных. Ему требуется как минимум 100 квадратных километров густых зарослей, богатых дичью.

Однако человек методично продолжает рубить лес — что на Дальнем Востоке России, что на Яве и Суматре, словом, повсюду, где есть тигры и где пока уцелели леса. Наиболее обстоятельно пытается решить вопрос «тигр—человек—лес» Индия. Проект «Тигр» проводился под лозунгом «Дайте тигру дом!». В тот период (к началу 80-х годов) тигров в Индии было всего 1827.

Всемирное экологическое сообщество откликнулось на призыв, выделив средства на оборудование и консультативную помощь, но «львиную» долю (с таким же успехом ее можно назвать «тигриной») взяло на себя государство. Экстренные меры привели к тому, что в Индии численность тигров стала расти.

Поскольку убитый тигр может «озолотить» браконьера (в традиционной медицине используются не только роскошная шкура, но и желчь, сердце, печень, зубы, усы, когти, кости, кровь и т. д.), служба охраны заповедников пользуется жесткими методами – «огонь на поражение», браконьера убивают на месте. В соседнем Китае взятого живьем браконьера с поличным за убийство тигра присуждают к смертной казни. Неудивительно, что еще в начале века охотник в Приморье мог получить 1000 золотых рублей за убитого тигра! Поэтому тушу сразу же замораживали целиком и отправляли в Китай. В наше время в Бангкоке (Таиланд) стоимость только когтей и зубов одного тигра достигает четерех тысяч долларов США. Не дешевле оценивается и шкура.

Выживет тигр или нет? Во многом это зависит от человека: как известно, одни лишь карательные меры не всегда спасают вид, стремительно летящий в небытие.

Александр ЧЕГОДАЕВ.

● *УЛЫБНИТЕСЬ*

Новогодние советы

❄ Старайтесь выбрать в жены девушку, которая родилась 31 декабря. Тогда вы всю жизнь будете экономить на одном подарке.

❄ Елка сохранит свою зелень и свежесть круглый год, если вы оставите ее в лесу.

❄ Стеклянные елочные украшения послужат вам значительно дольше, если вы не будете ронять их на пол.

Рисунок Олега ПОПОВА

Доска объявлений

❄ Опытный художник разместит рекламу на денежных купюрах.

❄ Сдам всех оптом. Стукач-доброжелатель.

❄ Хочу опять сменить пол. Помогите паркетом или досками.

❄ Меняю ковер 2х3 на такой же кусок сала.

❄ Ищу сто друзей. Желательно одной купюрой.

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

ПОЖИВЁМ — УВИДИМ с 31 декабря по 4 января

СРЕДА, 31

БТ

13.15 "Формула любви". Худ. фильм.
15.00 Новости.
15.15 "5х5".
15.45 "Белоснежка". Мультфильм.
16.35 Пограничье.
16.55 Док. фильм "Пьедестал".
17.30 "Познай себя".
18.20 Сериал "Индаба".
18.55 Белорусский хит-парад.
19.40 Колыбельная.
20.00 Панорама.
20.55 "Смеяться -- не грех".
21.15 Ток-шоу "Это моя работа".
21.50 Праздничная программа "Сказка для взрослых". Часть 1-я.
23.15 "Беларусь встречает Новый год". Видеофильм.
23.45 Новогоднее поздравление Президента Республики Беларусь Александра Григорьевича Лукашенко.
24.00 С Новым годом!
0.05 Праздничная программа "Встретимся после двенадцати..." Часть 2-я.

ОРТ

14.15 Фильм-сказка "Двенадцать месяцев".
15.10 "Здравствуйте, я ваша тетя!". Худ. фильм.
17.20 "Пёс Барбос и необычный кросс". Худ. фильм.
17.40 "Золотая лихорадка".
18.25 "Карнавальная ночь". Худ. фильм.
20.00 Время.
21.00 "Иван Васильевич меняет профессию". Худ. фильм.
22.54 Новогоднее обращение Президента России Б. Н. Ельцина.
23.02 "Старые песни о главном --3".
01.25 Лучшие из лучших в новогоднюю ночь на Первом канале. Часть 1-я.
03.00 "Мистер Питкин в тылу врага". Худ. фильм.
04.35 Лучшие из лучших в новогоднюю ночь на Первом канале. Часть 2-я.

Канал "Россия"

14.55, 15.55, 16.55, 17.55, 18.55, 19.55, 20.55, 21.55, 23.55 Новый год шагает по стране.
13.35 О съемках сериала "Новейшие приключения Буратино".
14.20 Репортер.
15.05 "Женщина, которая поет". Худ. фильм.
17.30 "Джентльмены удачи". Худ. фильм. В перерыве (18.40) — "Всемирная история..."
20.35 Добрый вечер.
22.25 "Звездная ночь в Камергерском". Новогоднее шоу.
22.50 Новогоднее поздравление Президента России Б. Н. Ельцина.
23.00 "Звездная ночь в Камергерском". Продолжение новогоднего шоу.
0.55 "Данс машина". Мелодии и ритмы зарубежной эстрады.
02.55 Доброе утро, страна!

ЧЕТВЕРГ, 1

БТ

7.00 Доброе утро, Беларусь!
8.00, 15.00 Новости.
8.20 "Про Красную Шапочку". Худ. фильм. 1-я серия.
9.25 "Снегурята". Мультфильм.
9.35 "Улыбка Белой королевы". Телепредставление.
10.35 "Соло для трубы". Док. фильм.
11.25 "Дульсинея Тобосская". Худ. фильм.
13.40 Многоголосие.
14.10 "А также цирк". Музыкальный телефильм.
15.20 Мультфильм.
16.35 Поет Александр Гайдук.
17.10 "Френч-канкан". Худ. фильм.
18.55 Белорусский хит-парад.
19.00 "Сегодня с вами..."
19.40 Колыбельная.
20.00 Панорама.
20.55 "Смеяться — не грех". Развлекательная программа "Отбой".
21.15 "Игра воображения". Худ. фильм.
22.40 Крок.
23.10 Акколада.
23.40 История любви.
24.00 Королевская охота.
0.40 Крок.

ОРТ

7.00 Фильм-сказка "Морозко".
8.25 "Будильник".
9.00, 14.00 Новости.
9.15 Балет П. И. Чайковского "Лебединое озеро".
11.45 Мультфильмы.
12.10 "Багдадский вор". Худ. фильм.
14.20 Песня-97. Часть 1-я.
17.10 "Самогонщики". Худ. фильм.
17.40 "Один дома". Худ. фильм.
19.45 Спокойной ночи, малыши!
20.00 30 лет "Времени".
20.45 Л. Гурченко, М. Державин, А. Ширвиндт, Р. Карцев и О. Басилашвили в комедийном шоу "С Новым годом, Эльдар Александрович!".
22.40 "Горец-1". Худ. фильм.
0.45 Алла Пугачева и Хулио Иглесиас, Эдита Пьеха и Адриано Челентано в ретропрограмме "Мелодии и ритмы".

Канал "Россия"

7.40 Мультфильмы.
8.25 "Мама". Худ. фильм.
10.00 Вести в одиннадцать.
10.30 "Виват, гардемарины!" Худ. фильм.
13.00, 19.00 Вести.
13.30 Премьера телесериала "Собачий мир".
14.00 Кинокомедия "Укротительница тигров".
15.45 Сериал "Семнадцать мгновений весны".
16.55 "Да, господин министр". Худ. фильм.
17.30 Мультфильм.
17.50 Премьера музыкального телефильма "Новейшие приключения Буратино".
19.35 Маски-шоу.
21.25 Кинокомедия "Отпетые мошенники".
23.25 Концерт группы "На-на".

ПЯТНИЦА, 2

БТ

7.00 Доброе утро, Беларусь!
8.00, 15.00 Новости.
8.20 "Сердца трех". Худ. фильм. 1-я серия.
9.20 "Про Красную Шапочку". 2-я серия.
10.30 "Новогодние истории". Мультконцерт.
11.15 Колесо времени.
11.40 "31 июня". Худ. фильм.
14.00 Судьба моя и надежда.
14.25 Новогодний киносерпантин.
15.20 Мультфильмы.
15.55 "Оскар". Худ. фильм.
17.15 "Новогодний экспресс". Повтор программы от 31 декабря (часть 1-я).
18.35 "Есть край один". Док. фильм.
18.55 Белорусский хит-парад.
19.00 "Сегодня с вами..."
19.40 Колыбельная.
20.00 Панорама.
20.55 "Смеяться — не грех". Развлекательная программа "Банка комиксов".
21.15 "Русская певица". Худ. фильм.
23.20 Бездельник.
23.50 "Риск-версия".
0.30 "Ход королевой". Х/ф.

ОРТ

7.00 "Мария-искусница". Фильм-сказка.
8.20 Мультфильмы.
9.00, 14.00, 22.50 Новости.
9.15 "Новогодние сюрпризы "Утренней почты".
10.20 "Страна Лимония, деревня Петросяния". Эстрадный спектакль Евгения Петросяна.
11.55 "Освободите Вилли". Худ. фильм.
14.20 Песня–97. Часть 2-я.
17.05 "Джентльмен-шоу".
17.50 "Блеф". Худ. фильм.
19.45 Спокойной ночи, малыши!
20.00 Время.
20.40 КВН. Финал 1997 года.
23.10 "Горец-2". Худ. фильм.

Канал "Россия"

7.40 Мультфильмы.
8.25 "Гризли Эдамс и сокровище медведя". Худ. фильм.
10.00 Вести в одиннадцать.
10.30 "Гардемарины-3". Худ. фильм.
12.20 "Позвоните Кузе". Интерактивная детская игра.
13.00, 19.00 Вести.
13.30 "Собачий мир". Телесериал.
14.00 Слабо?
14.45 Сам себе режиссер.
15.45 Добрый вечер. Дайджест.
17.50 "Новейшие приключения Буратино". Музыкальный фильм.
19.40 "Это несерьезно". Музыкальные пародии Игоря Угольникова.
21.25 Концерт Михаила Жванецкого.
22.50 "Гротеск". Худ. фильм.

СУББОТА, 3

БТ

7.00 Доброе утро, Беларусь!
8.00, 15.00 Новости.
8.20 "Сердца трех". Худ. фильм. 2-я серия.
9.15 Мультфильм.
9.25 Здоровье.
9.50 Столица.
10.10 Телевизионный Дом кино.
10.40 Все нормально, мама!
11.15 Вершина мира.
11.50 "Тайна Снежной королевы". Худ. фильм.
14.10 Телеспорт.
15.20 "Телебом".
16.15 "Лидское каприччио". Док. фильм.
16.40 "Новогодний экспресс". Повтор программы от 31 декабря (часть 2-я).
18.45 "Бенефис". Театр "Христофор" — 10 лет.
19.40 Колыбельная.
20.00 Панорама.
20.55 "Привет, дуралеи!" Худ. фильм.
22.55 Третий тайм.
23.15 Ток-шоу "Карамболь".
23.45 Музыкальная обойма. Итоги года.
0.45 Видимо-невидимо.

ОРТ

6.55 "Как Иванушка-дурачок за чудом ходил". Фильм-сказка.
8.30 Мультфильм.
8.40 Лотто-Миллион.
8.45 Слово пастыря.
9.00, 14.00 Новости.
9.10 Мультфильмы.
9.35 Утренняя почта.
10.10 "Каламбур".
10.50 "Возвращение Третьяковки. История одного шедевра".
11.15 "50х50".
11.50 Приключения продолжаются в фильме "Освободите Вилли-2".
13.25 Здоровье.
14.20 В мире животных.
15.00 Мультфильмы.
15.35 "Как это было: Новый год в "Современнике".
16.20 В. Леонтьев, И. Понаровская, Л. Долина в концерте "Транзитный пассажир любви".
17.20 "Чердачок Фруттис".
18.05 "Операция "Ы" и другие приключения Шурика". Худ. фильм.
20.00 Время.
20.40 Снова приглашает Концертная студия "Останкино". Михаил Задорнов.
21.45 "Горец-3". Худ. фильм.
23.45 Николь Кидман в фильме "Умереть во имя...".

Канал "Россия"

7.40 Мультфильмы.
8.25 Прощальный концерт Иосифа Кобзона.
10.00 Вести в одиннадцать.
10.30 Прощальный концерт Иосифа Кобзона. Продолжение.
12.20 "Позвоните Кузе". Интерактивная детская игра.
13.00, 19.00 Вести.
13.30 "Собачий мир". Телесериал.
14.00 Прощальный концерт Иосифа Кобзона. Продолжение.
15.50 Любовь с первого взгляда.
16.30 60 лет киностудии "Союзмультфильм".
17.50 "Новейшие приключения Буратино". Музыкальный фильм.
19.35 Городок.
20.30 "Три дня Кондора". Худ. фильм.
22.35 10 лет шоу-балету "Тодес".

ВОСКРЕСЕНЬЕ, 4

БТ

7.00 Доброе утро, Беларусь!
8.00, 15.00 Новости.
8.20 "Сердца трех". Худ. фильм. 3-я серия.
9.15 "Все про все".
9.40 Мультиклуб.
10.10 Туробъектив.
10.35 "Все нормально, мама!"
11.05 "Чудеса света". Научно-популярный сериал.
11.30 Арсенал.
11.55 "Накануне будущего".
12.20 Телек-шоу.
12.40 "Приключения Питкина в больнице". Худ. фильм.
14.10 Олимп.
14.25 Золотые ключи. Телефестиваль народного творчества.
15.20 АРТ-клуб.
15.55 "Новогодний экспресс". Повтор программы от 31 декабря (часть 3-я).
17.55 Фильмы "Пес Барбос и необыкновенный кросс", "Самогонщики".
18.20 Теленавигатор.
18.45 Воскресный вечер с Валерием Дайнеко.
19.40 Колыбельная.
20.00 Резонанс.
20.50 Телебарометр.
21.05 Стадион.
21.30 "Каттон-клуб". Худ. фильм.
23.45 Премьера песни.
24.00 "В джазе только девушки".
0.25 Бархатный сезон.

ОРТ

6.55 Герои Александра Грина в фильме "Гелли и Нок".
8.15 Мультфейерверк.
8.55 Спортлото.
9.00, 14.00, 0.50 Новости.
9.10 "Непутевые заметки" Дм. Крылова.
9.30 Пока все дома.
10.10 Утренняя звезда.
11.00 "Армейский магазин".
11.30 Играй, гармонь любимая!
12.00 Сельский тележурнал.
12.30 Сериал "Подводная одиссея команды Кусто".
13.20 Смехопанорама.
14.25 Клуб путешественников.
15.10 Мультфильмы.
15.35 "Колесо истории".
16.25 Великолепная шведская четверка в фильме "АББА".
18.15 "Кавказская пленница, или Новые приключения Шурика". Худ. фильм.
19.55 Киноафиша.
20.00 Время.
20.40 Триллер "Бездна".
23.30 "Стрелец-97". Вручение премий по итогам футбольного сезона 1997 года.
00.00 Хоккей. Евролига.1/4 финала. "Динамо" (Москва) — "Ферьестад" (Швеция). 2-й и 3-й периоды.

Канал "Россия"

7.40 Мультфильмы.
8.30 "Семь воронов". Худ. фильм.
10.00 Вести в одиннадцать.
10.30 Русское лото.
11.20 Доброе утро, страна!
12.20 "Позвоните Кузе".
13.00 Вести.
13.30 Довгань-шоу.
14.00 Волшебный мир Диснея.
15.00 Премьера фильма "Естественный отбор" в программе "Диалоги о животных".
16.00 Старая квартира. Год 1962. Часть 2-я.
17.05 Моя семья.
18.10 "Новейшие приключения Буратино". Музыкальный фильм.
19.00 Зеркало.
20.10 "Аншлаг" и К.
21.30 V Международный фестиваль актерской песни имени Андрея Миронова.
23.15 Новогодние сюрпризы "Абзаца".

ПРОИЗВОДСТВЕННО-КОММЕРЧЕСКАЯ ФИРМА

ОПТОВАЯ И РОЗНИЧНАЯ ТОРГОВЛЯ

- продуктами питания,
- спиртными напитками,
- товарами народного потребления,
- нефтепродуктами.

МЫ ЖДЁМ ВАС!

г. БАРАНОВИЧИ, ул. Брестская, 93.
Тел./факс: 5-40-14, 5-20-77

ЧАСТНЫЕ ОБЪЯВЛЕНИЯ РЕКЛАМА

ПРОДАЮТСЯ трактор "МТЗ-50", автомобиль "ВАЗ-2101", а также новый недостроенный (внутренние работы не выполнены) **дом** в д. Воля Ивацевичского района. Дом могу обменять на квартиру в Ивацевичах. Звонить по телефону **58-2-19** (после 18.00).

ПРОДАЮ семена огурцов сорта "Маренда" (Голландия). Телефон **(8-245)-2-14-75**.

МЕНЯЮ бортовой **автомобиль "ГАЗ-5201"** на трактор МТЗ-80-82 с прицепом. Автомобиль переоборудован на дизель (на его справки нет). Имеется карбюраторный двигатель. Телефон в Ивацевичском районе **44-2-14**.

СРОЧНО куплю **фортепиано**. Обращаться в любое время по телефону **2-23-91** (г. Ивацевичи).

МЕНЯЮ полдома на 1-комнатную квартиру со всеми коммунальными удобствами. Выше 3-го этажа не предлагать. Есть летняя кухня, 6 соток приусадебного участка, сад, сарай и колодец. Подведен водопровод. Обращаться до обеда и после 17.00 по адресу: **г. Ивацевичи, ул. Куйбышева, 22.**

ПРОДАЮ недорого видеокамеру **«PANASONIC»**, спутниковые антенны **«AMSTRAD»** и **«SABA»**, универсальный дистанционный пульт, автоответчик, радиотелефон **«PANASONIC»**, факс **«MINOLTA»**, персональные компьютеры. Все бывшее в употреблении. Телефон в Ивацевичах **2-10-78** (спросить Сашу).

ОРГАНИЗАЦИЯ ЗАКУПАЕТ

ДУБ, СОСНУ, ЕЛЬ-КРУГЛЯК.

Форма оплаты любая.
Телефон в Барановичах 7-51-81, код 234.

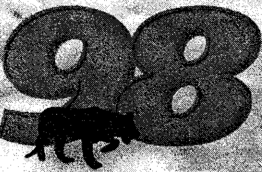
ДА ВЕДАМА НАШЫХ ЧЫТАЧОЎ!

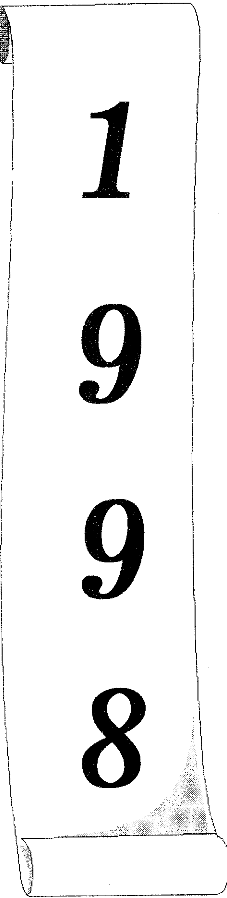
У сувязі са святочнымі днямі наступны нумар "Газеты для вас" выйдзе ў сераду, 7 студзеня 1998 года.

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020

	ЯНВАРЬ	ФЕВРАЛЬ	МАРТ	АПРЕЛЬ	МАЙ	ИЮНЬ
Пн	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
Вт	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Ср	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
Чт	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
Пт	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
Сб	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
Вс	[illegible]	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	[illegible]	7 14 21 28

	ИЮЛЬ	АВГУСТ	СЕНТЯБРЬ	ОКТЯБРЬ	НОЯБРЬ	ДЕКАБРЬ
Пн	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
Вт	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
Ср	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
Чт	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
Пт	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
Сб	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
Вс	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27

По восточному (китайскому) календарю это будет 4395 год. Начинается он с 1-го новолуния солнечного знака Водолей. По белорусскому времени это приходится на 8 ч. 01мин. 28 января 1998 года.

Третья из двенадцати земных ветвей, представленная Тигром, символизирует страсть и честность. Тигр видит мир глазами идеалиста, для него жизнь — это гигантская стена, на которой он играет ведущие роли. Больше всего ему в жизни хочется принять участие в какой-нибудь перестройке мира, причем, желательно, коренной.

Поэтому и сам год Тигра — это настоящий фейерверк, начинающийся со встряски и заканчивающийся толчком. Это длинный и напряженный год, характеризующийся катаклизмами, конфликтами и бедами различного плана. События этого года потребуют большого мужества, т. к. будут масштабны и доведены до крайнего накала. В критические моменты люди будут совершать отчаянные драматические поступки; они, как тигры, будут бросаться в нападение безо всякого обдумывания, а после очень сожалеть об этом. Но Тигр наполняет людей новой жизнью и энергией, новыми идеями и смелыми решениями, поэтому, вопреки отрицательным аспектам, этот год становится очищающим и выявляет добро.

Кульминация года Земного Тигра — жаркое лето. Нужно воспользоваться этим периодом, чтобы повернуть лицо к другим людям. Ни в коем случае нельзя раздувать чувство собственного превосходства, иначе ситуация обернется против вас, и человек, наверняка, ощутит боль при падении.

Что ждет солнечные знаки Зодиака в год Тигра?

ОВЕН. Судьба готовит Овнам резкие повороты, и выход будет зависеть только от них самих. В поиске приключений Овны встретят человека, о котором давно мечтали и завоюют его сердце.

ТЕЛЕЦ. Поступки Тельцов в этом году крайне противоречивы: или они излишне конфликтуют, или избегают даже необходимых выяснений отношений. Удастся ли им извлечь пользу из благоприятных обстоятельств, зависит только от их переменчивого настроения.

БЛИЗНЕЦЫ. В год Тигра они очень популярны, и фортуна будет благосклонна к ним.

ГОД ЗЕМНОГО ТИГРА

Но слишком «зарываться» не следует, иначе можно нажить новых врагов.

РАК. Хотя манеры поведения Рака не будут восприниматься окружающими с восторгом, но шансы для безоблачной любви довольно большие при условии, если Рак научится отличать настоящих друзей от подхалимов.

ЛЕВ. В год Тигра он мечется между мечтами и действительностью. Он боится потерять голову во время большой страсти и поэтому проявляет нерешительность.

ДЕВА. В этот год Девы видят в окружающих только добрые качества и поэтому должны быть осторожны, чтобы не влюбиться в первого встречного, иначе их постигнет разочарование.

ВЕСЫ. Окружающие будут оказывать Весам внимание. В этот год они способны на жертвы и должны двигаться вперед, не размениваться по мелочам. В первые месяцы года возможна встреча со своей любовью.

СКОРПИОН. В год Тигра он будет иметь много новых встреч и знакомств, однако многие люди от него попросту отвернутся. Из зарождающейся новой любви Скорпион извлечет большую пользу.

СТРЕЛЕЦ. В этот год Стрелец хочет, чтобы им постоянно восхищались. Он слишком легкомыслен и не любит терять время на размышления. Поэтому, несмотря на большие возможности, он даже не заметит, как счастье и любовь пройдут мимо.

КОЗЕРОГ. В этом году он имеет все шансы испытать счастье в любви, но для этого нужно смело брать инициативу в свои руки.

ВОДОЛЕЙ. Скрытые страсти Водолея в год Тигра выходят наружу, что неожиданно даже для него самого. Опасаться этого ему не следует; надо действовать открыто, т. к. все новые встречи будут благоприятны.

РЫБЫ. В этот год они преобретут много интересных знакомых, может быть, один из них будет тот, кого они давно ждали.

Как лучше встретить год Тигра? Из общей характеристики года вы уже поняли, что праздничный стол должен быть обильным. Предпочитаемую тигром конину можно заменить говядиной. В небольшом количестве, но обязательно должны быть сладкие блюда (тигр любит сладкое, хотя это ему и не очень полезно). Важно иметь на столе побольше сырых овощей и фруктов. Из напитков противопоказаний нет. Главное, чтобы все было в меру. Собираясь в гости, оденьте что-либо яркое: оранжевое или коричневое с позолотой. Чтобы ублажить непосредственно Земного Тигра и быть удачливым в новом году, нужно носить одежду ярко-желтых тонов. Идя в гости, в качестве подарка хозяевам прихватите бамбуковое удилище или тросточку. В комнате, где встречают Новый год Тигра, изделия из бамбука — обязательный атрибут. Лучшие страны, где следует встречать год Тигра — Италия, Франция, Чили, Эквадор.

Валерий МАТВЕЕВ, астролог.

Газета выдаецца на беларускай і рускай мовах. Набіраецца ў Івацэвічах, друкуецца ў Баранавіцкай друкарні (г. Баранавічы, вул. Савецкая, 80). Выходзіць два разы на тыдзень: у сераду і суботу.
Фармат 420х300 мм. Аб'ём — 1 друк. аркуш.
Падпісана да друку 29 снежня ў 14.00.

Заснавальнік: рэдакцыя "Газеты для вас"
Газета зарэгістравана ў Дзяржаўным камітэце РБ па друку.
Пасведчанне № 694.

РЭДАКТАР ЛІДЗІЯ ЦАЛУЙКА.
НАШ АДРАС: рэдакцыя "Газеты для вас".
вул. Дзяржынскага, 30, 225250, г.Івацэвічы.
Тэлефон: 8 (245) 2-12-29.

Рукапісы і здымкі не рэцэнзуюцца і не вяртаюцца. Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні і выказванні могуць не супадаць з пунктам гледжання рэдакцыі і не накладваюць на яе ніякіх абавязацельстваў. Пры перадрукоўванні спасылка на нашу газету абавязковая.

Тыраж 1400.
Заказ 3154.

© PDF: Kamunikat.org 2020 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2020